

4 list archanioła Euchariusza do Zgromadzenia Nowej Atlantydy

Do Zgromadzenia Nowej Atlantydy,

Bracia archaniołowie i córki w archanielstwie,

... i jest to, co mamy od Szekspira, to słowa prawdziwe, które spopieli jaźń całą sprzeczną – i sam Hiob powie, „Panie zgrzeszyłem, bo miałeś taki zamiar”. A cisza jest objęta w Głosicielu a jego usta w Pierwszym, a On sam na usługach Logosu, przeto są oto słowa tego, który zaświadcza o radości i szaleństwie Pierwszego. Imię jego jest Szekspir, dzięki tobie Logosie, żeś uczynił jego [Szekspira] otwarciem i słowom naszym dał zamiar.

Bibliosola:

Koh 1, 1-2

1 Słowa Koheleta, syna Dawida, króla w Jeruzalem.

2 Marność nad marnościami, powiada Kohelet,
marność nad marnościami - wszystko marność.

Bibliosola recytuje:

*** (Sonet I) – wierne tłumaczenie z Szekspira

Od najjaśniejszych stworzeń pragniemy wzrastać,
Że tym samym róża pięknem mogłaby nie umrzeć,
Ale ponieważ dojrzały powinien umierać,
Jego czuły dziedzic mógłby nic nie wspomnieć.

Ale ty skurczywszy się do jasnych własnych oczu,
Karmiąc swój świetlany płomień jaźnią materialną,
Robiąc głodowanie gdzie obfitość leży,
Ty sam sobie wrogiem, w twojej słodkiej jaźni zbyt okrutnie.

Ty, którego sztuka teraz świeżym ornamentem świata,
I tylko herold do krzykliwej wiosny,
Wewnątrz twojego własnego facetostwa zakopanego własną treścią.

I, wrażliwy prostak, produkujący marnowanie w skąpstwie,

Politowanie świata, albo inaczej jeszcze ten żarłok, który jest,
Aby jeść należność świata, przez grób i ciebie.

6 listopada, 2016

Andrzej Feret

Jan Kasprowicz

Sonet I

Nadobne byty niech się krzewią dalej,
Iżby nie zmarła nam róża urody
I by ich pamięć, gdy je czas powali,
Przechował w sobie ich następcą młody.
Ty, ograniczon do swych ócz jedynie,
Sycisz ich blaski swą li własną strawą
I, gdzie dostatek był, tam, w wrogim czynie,
Sprowadzasz nędzę siłą nazbyt krwawą.
Ty, coś jest stworzon ku świata ozdobie,
Heroldzie cudów wiosennych, swe czary
W swoim pąkowiu ukrywasz, jak w grobie,
W skąpstwie jedynie rozrzutny bez miary.
Zlituj się świata, lub ty wraz z mogiłą
Wchłoniecie razem jego własność miłą.

Eucharis pisze dalej:

Bracia archaniołowie, i córki w archanielstwie,

cóż przyjdzie nam z trudu wyjaśniania, gdyby z całego trudu człowiekowi napisali: odejdz i nic więcej nie czyn, a gaj bogaty w zbiorniki na wodę. Są tam cysterny i są bogate gaje, oto przywiodę do ciebie stada bogate w bydło i owce, a kozom dam niewolę. A żalosci we mnie nie będzie, oto i ona usiądzie na progu twego domu i zanuci, jakżem pragnęła i jakżem wierzyła, uczynił mnie Pan, na żalosc twoją bym była, ja srebrem i ja złotem i skarbem niby króla – tam wiele kobiet, i tam tobie żalosc, zem była, ja żalosc i w większym i możniejszym, przede mną, Jeruzalem. Od pierwszych stworzeń on [człowiek] jest najczystszy, i że róża jego jest z jego kości, czyż ona potrafi umrzeć? A ponieważ jest on najdojrzały z tych co muszą umierać, które to pokolenie przyjdzie i ziemię zwolni z orki lemiem ciężkim, lecz z brązu, kiedy sami oni oczekują po wszystkie czasy, aby stał damasceńska orała wschody i zachody i aby nieść wiry co śpieszą tam i z powrotem, by mieli wtedy na uwadze, że są oni ci sami, co są Synami Bożymi, którzy zesli, i nigdy nie zajdą w pochyleniach słońca za drogą w pyłach i zakończoną. Tak jak rzeki płyną do morza, a morze nigdy nie wzbiera, bo są granice wszelkiego wzbierania, tak i ja wam mówię,

nie wzbiorą więcej nic, co muszą – gdyż słowem ich jest Logos, a ten jest najpierwszy, i mówi tylko ze słowa swojej Biblioteki, więc nic więcej co z Biblioteki nie przypływa nad to, co nawet gdyby i sam Pierwszy pragnął cokolwiek orzec i On pozostaje we wodach morza Biblioteki. Mówić z wysiłkiem On czyni człowiekowi, bo On staje się Jego nieojcowizną – a On staje się jego zgoła nowym skurczonym okiem. A ty człowiecze, do swoich jasnych oczu, co karmione we płomienie jaźnią materialną – tam gdzie obfitość leży, tam ty sobie wrogiem z woli Pierwszego, na jego słodkiej jaźni i zbyt okrutnie w apercpecji. Czyż Pierwszy sam sobie wrogiem? - bo tak postępuje – jako wróg i jako ten, który przymiła, i jest w tym nie Prawda ani nic co z Prawa płynie, ale tylko nieuzgadniane syntezy, których sam Hegel nie jest w stanie pojednać w tezie i antytezie, co w syntezie Pierwszego, jest On mówieniem z wysiłkiem, co niewielu potrafi wyrazić słowami i nie jest tym, co można nasycić się słowami, a oko patrzeniem, i gdy ucho słyszy, jaźń cała jest w sprzecznościach, tak i Pierwszy czyni w apercpecji.

Biliosola:

Koh 1, 9

9 To, co było, jest tym, co będzie,
a to, co się stało, jest tym, co znowu się stanie:
więc nic zgoła nowego nie ma pod słońcem.

Tak więc, bracia archaniołowie, sztuka, która leży w ornamentach świata, nie jest słowem Pierwszego, bo Głosiciel mimo, że jest Jego zefir, ten i jest w słowach Biblioteki Logosu, a słowa owe są w rzeczy samej w ustach Synów – którzy i siebie oznaczyli jako Bożymi. Są oni wybrani wewnątrz swojego facetostwa, jako, że zebro zaświadcza przed wszelkim stworzeniem, a którego sens i czasy sławy Pierwszy w politowaniu żarła oddaje swoim orzekaniom. I jest On, z woli Logosów, jako wrażliwy prostak, jako herold krzykliwej wiosny, i w politowaniu masz granice, są one w wybraniu Logosu, tam i Głosiciel spoczywa we sztukach świeżych, w ornamentach świata. A politowanie, nie inaczej niż grób co nie ma w pamięci, tego co było, tego co dawniej żyło w tych, którymi Pierwszy wspomina,

Bibliosola:

Koh 1, 10

10 Jeśli jest coś, o czym by się rzekło:
«Patrz, to coś nowego» -
to już to było w czasach,
które były przed nami.

A tam nic nie będzie dane bez miłości, tam w tym co było, jakich bym dokonał i trudowi, i jakim bym sobie zakładał, tam jestem w pogoni – a nic nie ma, nie ma pożytku, póki nie zostaje zapłata, i które było przed nami, będzie należnością świata przez grób i przez człowieka,

albo inaczej jest ten żarłok,

który jest, inaczej nie możemy,
bracia archaniołowi i córki w archanielstwie.

Pozostaję z głębokim szacunkiem
do Zgromadzenia Nowej Atlantydy,

archanioł Euchariusz

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

ClakierCat, dodano 06.04.2019 16:05

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.